

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 12/2012-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. januára 2012 predbežne prerokoval sťažnosť D. V., B., zastúpeného A., s. r. o., B., v mene ktorej koná advokát a konateľ doc. JUDr. B. F., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C/166/09 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. V. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. októbra 2011 doručená sťažnosť D. V. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C/166/09.

Sťažovateľ uviedol, že návrhom doručeným okresnému súdu 28. mája 2009 sa domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a súčasne žiadal o vydanie predbežného opatrenia.

Okresný súd vydal 16. júna 2009 predbežné opatrenie, ktorým zakázal odporcom nakladať so spornou nehnuteľnosťou až do rozhodnutia vo veci samej. Predbežné opatrenie potvrdil odvolací súd 3. februára 2010. Od vrátenia veci okresný súd nevykonal žiadny procesný úkon napriek tomu, že od tohto času uplynulo viac ako 20 mesiacov.

Vzhľadom na to, že sťažovateľ nebol spokojný s postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C/166/09 a viackrát ho žiadal o určenie termínu pojednávania, v júli 2011 podal podpredsedníčke okresného súdu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) sťažnosť na prietahy v konaní. Zo strany okresného súdu však zatiaľ k náprave nedošlo a okresný súd ďalej nekoná.

Sťažovateľ na základe toho navrhol, aby ústavný súd rozhodol, že označené základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 166/09 porušené bolo, zaviazal ho uhradiť mu finančné zadost'učinenie v sume 1 100 € a náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ sa sťažnosťou z 10. októbra 2011 doručenou 17. októbra 2011 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáha vyslovenia porušenia svojich práv na ústavnom súde, pretože okresný súd nekonal viac ako 20 mesiacov od rozhodnutia odvolacieho súdu z 3. februára 2010, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie okresného súdu o vydaní predbežného opatrenia. Okresný súd nekonal ani po viacerých žiadostiach o informáciu sťažovateľa o stave konania a napokon ani po podaní sťažnosti na postup okresného súdu z 22. júla 2011, ktorá bola 26. júla 2011 doručená predsedníčke okresného súdu. Tieto podania sťažovateľa tvoria prílohu jeho sťažnosti.

Účelom sťažnosti proti porušovaniu základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa zákona o súdoch nie je potvrdenie stavu, ktorý nie je v súlade so základným právom zaručeným čl. 48 ods. 2 ústavy a právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ale poskytnutie príležitosti súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou (m. m. IV. ÚS 153/03 a I. ÚS 20/05).

Ústavný súd preto o týchto sťažnostiach koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že účinne využil označený právny prostriedok nápravy podľa zákona o súdoch, alebo ak preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 63 zákona o súdoch sťažnosti vybavuje predseda príslušného súdu, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Sťažnosti na predsedu súdu vybavuje predseda súdu vyššieho stupňa.

Podľa § 67 ods. 1 písm. a) zákona o súdoch ak je sťažovateľ toho názoru, že sťažnosť, ktorú podal na príslušnom orgáne súdu, nebola ním riadne vybavená, môže požiadať do 30 dní od doručenia odpovede, s ktorou nie je spokojný, predsedu krajského súdu o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom okresného súdu alebo podľa písmena b) tohto ustanovenia ministerstvo o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom krajského súdu.

Podľa § 68 zákona o súdoch ak tento zákon neustanovuje inak, použije sa na vybavovanie sťažností osobitný zákon, ktorým je zákon č. 152/1998 Z. z. o sťažnostiach v znení neskorších predpisov.

Ústavný súd v danej veci zistil, že právny zástupca sťažovateľa doručil predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní 26. júla 2011, na ktorú im odpovedala vyjadrením sp. zn. Spr 2213/2011 z 12. augusta 2011. V tomto podaní v závere uviedla:

„Z predložených dokladov a nahliadnutím do spisu tunajšieho súdu sp. zn. 22 C 166/200 bolo zistené, že nie ste účastníkom konania 22 C 166/200. Účastníkmi konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný) alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje.

K sťažnosti zo dňa 22. 07. 2011 nebolo priložené úradne osvedčené splnomocnenie podľa § 5 ods. 9 zákona č. 9/2010 o sťažnostiach, v ktorom Vám bola udelená plná moc zastupovať účastníka konania (sp. zn. 22 C 166/200) pri podaní sťažnosti a pri úkonoch súvisiacich s vybavovaním sťažnosti. Predseda súdu je oprávnený vybavovať iba podania účastníkov súdnych konaní.

Na základe zisteného a v súlade s cit. ust. Vám oznamujem, že Vaša sťažnosť zo dňa 22. 07. 2011 sa v súlade s ust. § 68 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch, ust. § 6 ods. 1 písm. c) zákona č. 9/2010 o sťažnostiach odkladá“.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd konštatuje, že právny zástupca sťažovateľa, ktorý ho zastupuje v konaní pred ústavným súdom, sa síce obrátil so sťažnosťou na prietľahu v konaní pred okresným súdom, ale jeho sťažnosť bola odložená podľa platných právnych predpisov. Proti tomu právny zástupca nevzniesol potom žiadne relevantné námietky na nadriadený súd, teda nepodal proti postupu predsedu okresného súdu sťažnosť, ak bol s vybavením sťažnosti nespokojný.

Takúto sťažnosť podanú okresnému súdu nemôže ústavný súd akceptovať ani v prípade, ak by ju uznal ako podanú oprávnenou osobou, pretože podanie takejto sťažnosti okresnému súdu iba tri mesiace predtým, ako sa obrátil na ústavný súd, je tiež dôvodom na jej odmietnutie pre neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia (obdobne napr. IV. ÚS 368/04, III. ÚS 326/2010, III. ÚS 30/2011, III. ÚS 101/2011).

Toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto sťažovateľovi nebráni po splnení zákonom ustanovených podmienok a vyčerpaní všetkých účinných právnych prostriedkov nápravy, aby podal v tej istej veci novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. januára 2012